

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 9C/88/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716206474
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Loduhoová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2018:3716206474.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudkyňa JUDr. Helena Loduhoová, v právnej veci žalobkyne Ž. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. H., G. XX/XX-8, právne zastúpenej JUDr. Tiborom Bickom, advokátom so sídlom Považská Bystrica, Dukelská 927/7-3, proti žalovanej Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, právne zastúpenej JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Piešťany, Sad A. Kmeťa 24, IČO: 36 866 598, o zaplatenie 8 818,04 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobkyni 8 818,04 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne

- zo sumy 400,82 eur od 16.10.2014 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.11.2014 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.12.2014 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.01.2015 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.02.2015 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.03.2015 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.04.2015 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.05.2015 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.06.2015 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.07.2015 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.08.2015 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.09.2015 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.10.2015 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.11.2015 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.12.2015 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.01.2016 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.02.2016 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.03.2016 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.04.2016 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.05.2016 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.06.2016 do zaplatenia,
- zo sumy 400,82 eur od 16.07.2016 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná je p o v i n n á od 01.08.2016 platiť žalobkyni doživotne, t.j. do dňa úmrtia mesačne sumu 400,82 eur, ktoré opakujúce sa plnenie je žalovaná povinná platiť žalobkyni vždy najneskôr do 15. dňa v mesiaci.

Žalobkyňa má právo na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplata sumy 8 818,04 eur spolu s príslušnými úrokmi z omeškania ako i doživotného plnenia sumy 400,82 eur titulom Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu žalovanej. Uviedla, že dňa 01.12.1997 uzatvorila so žalovanou Zmluvu o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu žalovanej, v ktorej sa žalovaná zaviazala vyplácať jej po odchode do starobného dôchodku sumu 12 075,- Sk (400,82 eur) mesačne. Žalovaná predmetnú zmluvu vypovedala dňa 26.10.2009. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28.02.2011, č.k. 6C/167/2010-85 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.03.2014, č.k. 6Co/74/2011-142 bolo rozhodnuté, že výpoveď je neplatná. Ďalej žalobkyňa uviedla, že žalovaná jej aj napriek tomu plnenia neposkytovala. Na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17.02.2015, č.k. 7C/165/2013-164 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.01.2016, č.k. 4Co/246/2015-189 jej vyplatila za obdobie jún 2010 až september 2014 sumu 20 842,64 eur, od októbra 2014 jej však opätovne aj napriek uskutočneným rokovaniam plnenia neposkytuje. Na podporu svojich tvrdení žalobkyňa pripojila k žalobe Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“, Rozhodnutie o zvýšení starobného dôchodku a vdovského dôchodku a záznamy o rokovaní so žalovanou.

2. Súd vydal v zmysle žaloby platobný rozkaz, voči ktorému žalovaná podala v zákonnej lehote odpor, ktorým žiadala žalobu zamietnuť z dôvodu, že zo zmluvy nemá voči žalobkyňi žiadny záväzok, keďže plnenie, ktorého sa žalobkyňa domáha je v rozpore s hmotným právom a ak aj v minulosti existovalo, zaniklo. Poukázala pri tom na ustanovenia § 27 ods. 8, § 116 a § 119 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a na skutočnosť, že účelom tohto zákona je regulovať banky tak, že bankám nepovoľuje plniť zmluvy bez protiplnenia pre banku s tým, že ak aj takáto zmluva nie je uzatvorená pri bankovej činnosti alebo pri podnikaní banky, tak jej plnenie je zakázané. Je teda zrejmé, že zákonné bankové činnosti nie sú banke zakázané a zakázané sú práve plnenia, ktoré sa týmto bežným činnostiam vymykajú, teda plnenie zmluvy bez protiplnenia ako je aj zmluva o dôchodku, ktorá svojou podstatou protiplnenie ani neumožňuje. Skutočnosť, že aj v tejto veci ide o vzťahy súvisiace s organizáciou, riadením, resp. podnikaním žalovanej - banky je preukázaná Štatútom Podporného dôchodkového fondu Slovenskej štátnej sporiteľne, kde v čl. 1 sa uvádza, že podporný dôchodkový fond slúži, okrem iného, na stabilizáciu pracovníkov Slovenskej štátnej sporiteľne a táto podpora je vzťahom nepochybne súvisiacim s organizáciou a riadením žalovaného ako banky. Je zrejmé, že zmluvu o dôchodku neuzatvorila žalovaná pri bankovej činnosti banky, pretože poskytovanie plnenia bez protiplnenia nie je bankovou činnosťou, avšak práve na takéto prípady sa vzťahuje právna úprava § 119 ods. 3 zákona o bankách, ktorej účelom je zamedziť pokračovať v plneniach, ktoré nie sú v súlade so zákonom o bankách a takouto činnosťou nie je ani plnenie zmluvy bez protiplnenia, typické zmluvy o dôchodku. Takýto zákaz je logický a potrebný aj z dôvodu, že jeho účelom je ochrániť vklady klientov v bankách, pretože nie je prípustné, aby sa klienti banky svojimi vkladmi skladali žalobkyňi na plnenia zo zmluvy o dôchodku. Zároveň je plnenie zo zmluvy o dôchodku tiež hospodársky neodôvodnené, banka, a teda v tomto prípade žalovaná na takýto záväzok ani jeho plnenie nemá žiadny hospodársky dôvod. Takto sú potom splnené dve zo samostatných podmienok, ktoré banke znemožňujú uzatvoriť takúto zmluvu a pokiaľ je uzatvorená, plniť z nej. Priznanie nároku uplatneného žalobkyňou bude znamenať zásah do ochrany vlastníckeho práva žalovanej, zvýhodní žalobkyňu na úkor žalovanej, nerešpektujúc základné právo žalovanej na ochranu vlastníctva majetku, ktoré je garantované ústavou. Majetok banky je zákonom chránený tak, aby z tohto majetku nemohli byť poskytované plnenia v rozpore s ustanoveniami zákona o bankách. Zároveň poukázala žalovaná na skutočnosť, že petit žaloby je neurčitý, a preto materiálne nevykonateľný, nie je totiž zrejmé, aký časový úsek predstavuje pojem doživotne, resp. do konca života ktorej osoby má žalovaná uhrádzať splátky splatné v budúcnosti. Na preukázanie svojich tvrdení predložila žalovaná Štatút Podporného dôchodkového fondu Slovenskej štátnej sporiteľne.

3. Žalobkyňa vo svojej replike uviedla, že žalovaná neustále uvádza iba argumenty, o ktorých už súdy rozhodli. Žalovaná nespochybňuje, že medzi ňou a žalobkyňou došlo k uzavretiu zmluvy, na základe ktorej bola žalovaná povinná platiť žalobkyňi doživotne sumu 400,82 €. Žalovaná sa však chcela tohto záväzku zbaviť, keď dňa 26.10.2009 zmluvu vypovedala, avšak rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28.02.2011, č.k. 6C/167/2010-85 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.03.2014, č.k. 6Co/74/2011-142 bolo určené, že výpoveď je neplatná. Už v tomto konaní sa pritom žalovaná bránila rovnakými argumentmi. Žalovaná však aj naďalej odmietala plniť, preto sa žalobkyňa domáhala plnenia zo zmluvy žalobou, ktoré plnenie jej bolo priznané rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17.02.2015, č.k. 7C/165/2013-164 a tento bol potvrdený aj Krajským súdom v Trenčíne zo dňa 28.01.2016, č.k. 4Co/246/2015-180. Ani v tomto konaní pritom súd neuznal

výhrady žalovanej o tom, že zmluvy o dôchodku sú v rozpore so zákonom o bankách, hospodársky neodôvodnené, bez proti protiplnenia a podobne.

4. Súd o žalobe rozhodol rozsudkom zo dňa 14.11.2016, č.k. 9C/88/2016-76 tak, že žalovaná je povinná uhradiť sumu 8 818,04 eur s príslušnými úrokmi z omeškania, platiť mesačne žalobkyni sumu 400,82 eur od 01.08.2016 doživotne (do dňa úmrtia) do 15. dňa v mesiaci, a zároveň žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Z dôvodu podaného odvolania zo strany žalovanej Krajský súd v Trenčíne predmetný rozsudok zrušil, avšak len z procesných dôvodov, a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodovanie.

5. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že v celom rozsahu trvajú na podanej žalobe. Majú za to, že hmotnoprávne okolnosti, po odstránení procesných väd rozhodnutia, sa nezmenili a žiadali žalobe vyhovieť, pričom poukázal na rozhodnutia vydané v obdobných sporoch.

6. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že sa pridriavajú vecnej a právnej argumentácie, pričom žalobu žiadajú zamietnuť.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahom Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ zo dňa 01.12.1997, Štatútu Podporného dôchodkového fondu Slovenskej štátnej sporiteľne zo dňa 01.07.1993, záznamov o rokovaní so žalovanou, Rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17.02.2015, č.k. 7C/165/2013-164 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.01.2016, Rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28.02.2011, č.k. 6C/167/2010-85 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.03.2014, písomného podania žalovanej zo dňa 20.12.2016, písomného podania žalobkyne zo dňa 23.01.2017 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

8. Dňa 01.12.1997 uzavrela žalovaná ako povinná so žalobkyňou ako príjemkyňou Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej bolo doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z Podporného dôchodkového fondu žalovanej podľa štatútu Podporného dôchodkového fondu žalovanej a ktorým sa žalovaná zaviazala vyplácať žalobkyni ako príjemkyni doživotne sumu vo výške 400,82 eur (12 075,- Sk).

9. Podľa článku III. Zmluvy, plnenie vo výške sumy podľa čl. II bude povinný vyplácať mesačne vždy k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia príjemcu na jeho účet počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom začal príjemca poberať starobný alebo plný invalidný dôchodok. Vyplácanie plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil.

10. Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom zo dňa 28.02.2011, č.k. 6C/167/2010-85 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.03.2014, č.k. 6Co/74/2011-142, právoplatným dňa 14.04.2014 rozhodol tak, že vyslovil, že výpoveď zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 01.12.1997, uzavretej medzi žalovanou a žalobkyňou, datovaná dňom 26.10.2009 je neplatná.

11. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17.02.2015, č.k. 7C/165/2013-164 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.01.2016, právoplatným dňa 29.03.2016 bolo žalobkyni voči žalovanej priznané plnenie vo výške 20 842,64 eur s príslušnými úrokmi z omeškania zo začiatkom od 16.06.2010 do zaplatenia ... až od 16.09.2014 do zaplatenia.

12. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 20.12.2016 uviedla, že právny vzťah založený zmluvou o dôchodku podľa § 842 Občianskeho zákonníka je zasiahnutý zákonom o bankách z dôvodu, že predmetom tohto právneho vzťahu nie je banková činnosť banky ale sa jedná o banke zakázanú činnosť, ktorej vykonávanie je v rozpore so zákonom o bankách. V rozpore so zákonom je taká činnosť banky, keď banka má poskytovať plnenie hospodársky neodôvodnené alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, t.j. predovšetkým bez protihodnoty. Takého plnenia sa žalobkyňa podanou žalobou od žalovanej domáha. Zákon o bankách sa na vec vzťahu z dôvodu, že ustanovenie § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách zakazuje banke odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto

zákonom. Toto ustanovenie sa neobmedzuje len na bankové činnosti, pretože bankové činnosti sú v súlade so zákonom o bankách, zákon naopak zakazuje banke vykonávať iné činnosti než v súlade so zákonom o bankách. To znamená všetky činnosti banky, ktoré sa dostali do rozporu s týmto zákonom. Takto konkrétne sú v rozpore s týmto zákonom vykonávané aj plnenia, ku ktorým sa banka nesmie zaviazat' v zmysle § 27 ods. 8 zákona o bankách. Pri aplikácii týchto ustanovení záväzkov na plnenie zo zmluvy o dôchodku voči žalobkyni zanikol, ak by predtým existoval, pretože plnenie zo zmluvy o dôchodku sa stalo nemožné v zmysle ustanovenia § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka s poukázaním na ustanovenie § 27 ods. 8, § 116 a § 119 ods. 3 zákona o bankách, a to z dôvodu, že banka nesmie poskytovať plnenie bez poskytnutia protihodnoty, ani hospodársky neodôvodnené plnenie. Žalovaná je bankou, ktorej zákon neumožňuje poskytovať hospodársky neodôvodnené plnenia, ani plnenia zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, pričom záväzkov na vyplácanie určitého dôchodku podľa ustanovenia § 842 Občianskeho zákonníka je svojou povahou jednostranným záväzkom bez hospodárskeho dôvodu, zároveň bez akéhokoľvek protiplnenia od prijímateľa tohto plnenia. Zmluva o dôchodku je uzatvorená bez protiplnenia pre žalovanú. Zákon o bankách zakazuje banke uzatváranie takých zmlúv ako je zmluva bez protiplnenia, a preto je taká činnosť v rozpore so zákonom o bankách. Na základe zmluvy o dôchodku neexistuje žiadne protiplnenie žalobkyne voči žalovanej, žiadne nikdy neexistovalo zo zmluvy o dôchodku. Zmluva o dôchodku nie je zmluvou medzi zamestnancom a zamestnávateľom, z dôvodu jej neskoršieho uzatvorenia až po skončení pracovného pomeru.

13. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 23.01.2017 uviedla, že od samého začiatku sporov žalobkyne a žalovanej, táto neustále od roku 2010 opakuje svoje tvrdenia, že zmluvy o poskytovaní z podporného dôchodkového fondu sú nezákonné, nevýhodné pre žalovanú, bez protiplnenia a podobne. Súd sa s týmito argumentáciami dostatočne a jasne vypořádali a posúdili ich ako nedôvodné. S doteraz vykonaných dôkazov bez pochybností vyplýva, že žalobkyňa sa od roku 2010 musí súdom domáhať plnenia, ktoré jej na základe platnej a účinnej zmluvy náležia. Podľa výslovného vyjadrenia zástupcov žalovanej, táto plniť nechce a ani bez rozhodnutia súdu nebude.

14. Podľa § 34 zákona č. 64/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

15. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

17. Podľa § 582 ods. 1 OZ, ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtroka.

18. Podľa § 842 OZ, zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku.

19. Podľa § 843 OZ, zmluva o dôchodku sa musí uzavrieť písomne.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaná uzavrela so žalovanou dňa 01.12.1997 Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“, v zmysle ktorej sa žalovaná zaviazala poskytovať žalobkyni doživotné plnenie z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s. vo výške 400,82 eur. Predmetnú zmluvu súd posúdil podľa § 842 Občianskeho zákonníka ako občianskoprávnú zmluvu, ktorá zakladá fyzickej osobe doživotne alebo na inak stanovenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie dojednaného dôchodku a je uzavretá ako zmluva s jednostranným plnením. Súd preskúmal náležitosti zmluvy o dôchodku, pričom začiatok a ukončenie právneho vzťahu je v zmluve presne určený, pričom čl. II. zmluvy určuje, že

dôchodok sa žalobkyni vypláca doživotne, pričom posledná veta čl. III. zmluvy presnejšie špecifikuje, že vyplácanie plnenia sa skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil. Po preskúmaní náležitosti zmluvy súd dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa § 842 Občianskeho zákonníka a je platným právnym úkonom.

21. Pokiaľ ide o žalovanej namietajú nemožnosť plnenia z predmetnej zmluvy o dôchodku z dôvodu jej rozporu so zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách, konkrétne ustanovenia § 27 ods. 8 v nadväznosti na § 116 a § 119 ods. 3 zákona o bankách odôvodnené tým, že žalovaná ako banka nesmie poskytovať plnenie bez poskytnutia protihodnoty, ani hospodársky neodôvodnené plnenie, súd dospel k závere, že v danom prípade predmetná zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzavretou na strane žalovanej ako banky za nápadne nevýhodných podmienok, ktorá by banku zaväzovala na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote. Podporný dôchodkový fond Slovenskej sporiteľne, a.s. vznikol v snahe určitého odškodnenia zamestnancov - dôchodcov, ktorí po uzavretí takejto zmluvy na základe dohody nastúpili do starobného dôchodku. Ide o zamestnanecký benefit pre niektorých zamestnancov a predstavoval súčasť protihodnoty za hodnoty vytvárané zamestnancami počas trvania pracovného pomeru. Práve zánik pracovného pomeru bol predpokladom vzniku nároku na dôchodok. Dôvodom uzavretia takejto zmluvy môžu byť citové, či morálne pohnútky, za poskytnutý dôchodok sa nemusí poskytnúť protihodnota. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by vykonávanie plnenia v zmysle zmluvy o dôchodku bolo v rozpore so zákonom, a teda že plnenie je v zmysle § 575 Občianskeho zákonníka nemožné. Aj zo samotného ustanovenia § 27 ods. 8 zákona o bankách do šiestej časti zákona, ktorý nesie označenie „požiadavky na podnikanie banky a pobočky zahraničnej banky“ vyplýva, že citované ustanovenie sa týka podnikania banky a nie iných právnych vzťahov banky vzniknutých napr. na základe platne uzatvorenej zmluvy o dôchodku, teda netýka sa Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“, čo rozhodne nespadá do podnikania banky ale upravuje vzťahy banky a jej zamestnancov, resp. bývalých zamestnancov po odchode do dôchodku, t.j. spadá do realizovania sociálnej politiky banky voči svojim zamestnancom, resp. bývalým zamestnancom, a preto neobstoí tvrdenie žalovanej o nemožnosti plnenia z predmetnej zmluvy.

22. V prípade ustanovenia § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, podľa ktorého banka nemôže uzatvárať zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenia alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote súd uvádza, že uvedená právna úprava bola zavedená s účinnosťou od 01.01.2002 v ustanovení § 27 ods. 5 a až od 01.01.2007 v ustanovení § 27 ods. 8 zákona o bankách, pričom žalovaná i po tejto účinnosti, t.j. po 01.01.2002, naďalej plnila zo zmluvy o dôchodku, a to až do jej vypovedania.

23. Pokiaľ ide o zánik povinnosti vyplácať dôchodok z dôvodu výpovede predmetnej zmluvy, ktorá výpoveď bola daná žalovanou dňa 26.10.2009 súd podotýka, že zmysle § 582 Občianskeho zákonníka možno zmluvu ukončiť výpoveďou, ak predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť. Predmetná zmluva, že nie je zmluvou, ktorej predmetom by bol záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, ale ako je vyššie uvedené, ide o zmluvu uzavretú na dobu určitú, keď okamih začiatku a ukončenia je v zmluve stanovený a tieto nemožno vypovedať podľa § 582 Občianskeho zákonníka (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.03.2014, sp. zn. 3 M Cdo/9/2011). Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že výpoveď predmetnej zmluvy uzavretej so žalobkyňou je v rozpore so zákonom a ako právny úkon je neplatná, ktorú skutočnosť vyslovil i Okresný súd Považská Bystrica aj v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/167/2010. Vzhľadom k tomu, že žalovaná nepreukázala iný dôvod ukončenia predmetnej zmluvy o dôchodku, súd má za to, že táto zmluva je platná a účinná a žalovaná má povinnosť podľa nej poskytovať žalobkyne dohodnuté plnenie doživotne.

24. Súd poznamenáva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky pri riešení otázky, či je možné zmluvu o dôchodku jednostranne vypovedať, vychádzal zo zmyslu a účelu § 842 Občianskeho zákonníka, keď účelom tejto právnej úpravy je aby sa uzatvorením zmluvy o dôchodku upravili vzájomné práva a povinnosti účastníkov zmluvy spôsobom, ktorý osobne v tomto právnom vzťahu oprávnenej zabezpečí prijímanie určitého peňažného plnenia doživotne alebo počas inak stanovenej doby neurčitého trvania. Zmluva o dôchodku, ktorá bola uzatvorená podľa uvedeného ustanovenia s tým, že dôchodok bude oprávnenej osobe poskytovaný doživotne, vyjadruje zámer jej účastníkov vytvoriť taký právny základ „doživotného“ vyplácania dôchodku, ktorý je v prospech prijímateľa dôchodku (a na ťarchu poskytovateľa

dôchodku) charakterizovaný určitou stabilitou a nemennosťou a ktorý prijímateľovi plnenia poskytuje adekvátne istotu a záruku plnenia zo strany osoby povinnej. Takúto zmluvu o dôchodku by bolo možné vypovedať iba, ak by to medzi účastníkmi bolo dohodnuté, alebo ak by to pripúšťal Občiansky zákonník.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené, potom súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, čo do základu aj do výšky, a preto priznal žalobkyni plnenie podľa čl. II. predmetnej zmluvy za obdobie od októbra 2014 do júla 2016, t.j. za 22 mesiacov, sumu 8 818,04 eur (22 x 400,82 eur).

26. Zároveň súd zaviazal žalovanú platiť žalobkyni doživotne mesačne sumu 400,82 eur a to najneskôr do 15. dňa v mesiaci, tak ako to vyplýva zo zmluvy uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou. Pokiaľ žalovaná namieta nevykonateľnosť takéhoto petitu pre neurčitosť, súd má za to, že povinnosť žalovanej vyplácať plnenia doživotne vyplýva práve zo zmluvy, ktorá zároveň určuje, že vyplácanie dôchodku sa skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil, teda doba je jasná a je ohraničená predpokladanou budúcou a nevyhnutnou objektívnou skutočnosťou, ktorá nepochybne nastane v budúcnosti, teda smrťou žalobkyne. Preto má súd za to, že uvedený petít je v súlade s ustanovením § 217 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

27. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

28. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. Keďže žalovaná sa dostala s platením do omeškania, vznikol žalobkyni v zmysle § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z jednotlivých dlžných súd odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti, teda od 16. dňa toho ktorého mesiaca, až do zaplatenia.

31. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Žalobkyňa mala vo veci plný úspech, preto jej súd v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis; § 127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, a) že neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok).